

32011L0016

11.3.2011.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 64/1

**DIREKTIVA VIJEĆA 2011/16/EU****od 15. veljače 2011.****o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 113. i 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta <sup>(1)</sup>,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora <sup>(2)</sup>,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Potreba država članica za uzajamnom pomoći u području oporezivanja u eri globalizacije ubrzano raste. Mobilnost poreznih obveznika, broj prekograničnih transakcija i internalizacije financijskih instrumenata se sve brže povećava, zbog čega države članice imaju poteškoća u pravilnom određivanju poreza. Te sve veće poteškoće utječu na funkcioniranje poreznih sustava i dovodi do dvostrukog oporezivanja, koje samo po sebi potiče poreznu prijevaru i poreznu utaju, budući da se nadzor prvo provodi na nacionalnoj razini. Time se ugrožava funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

(2) Prema tome, pojedinačna država članica ne može upravljati svojim unutarnjim poreznim sustavom vezano uz izravno oporezivanje bez da prima informacije iz drugih država članica. Kako bi se nadišli negativni

učinci ovog fenomena, nužno je razviti novu upravnu suradnju između poreznih uprava država članica. Postoji potreba za instrumentima koji bi vjerojatno stvorili povjerenje između država članica, postavljajući ista pravila, obveze i prava za sve države članice.

(3) Stoga treba primijeniti potpuno novi pristup stvarajući novi tekst propisa kako bi se državama članicama omogućila učinkovitija suradnja na međunarodnoj razini i kako bi nadišle negativne učinke sve veće globalizacije na unutarnjim tržištima.

(4) U tom smislu, postojeća Direktiva Vijeća 77/799/EEZ od 19. prosinca 1977. o uzajamnoj pomoći nadležnih tijela država članica u području izravnog oporezivanja i oporezivanja polica osiguranja <sup>(3)</sup>, više ne osigurava odgovarajuće mjere. Njezine je duboke slabosti proučila *ad hoc* radna skupina Vijeća za poreznu prijevaru u svom izvješću od 22. svibnja 2000. i nakon toga u Komunikaciji Komisije o sprečavanju i suzbijanju korporativne i financijske loše prakse od 27. rujna 2004. i Komunikaciji Komisije o potrebi razvoja koordinirane strategije za poboljšanje borbe protiv fiskalne prijevare od 31. svibnja 2006.

(5) Direktiva 77/799, čak i sa svojim kasnijim izmjenama, sastavljena je u drukčijem kontekstu od sadašnjih zahtjeva unutarnjeg tržišta i više ne može zadovoljiti nove zahtjeve upravne suradnje.

(6) S obzirom na broj i značaj prilagodbi koje treba provesti na Direktivi 77/799/EEZ, sama njezina izmjena ne bi bila dovoljna za ispunjavanje gore opisanih ciljeva. Direktivu 77/799/EEZ stoga treba staviti izvan snage i zamijeniti novim pravnim aktom. Taj se akt ne treba primjenjivati na izravne poreze i neizravne poreze koji još nisu obuhvaćeni drugim zakonodavstvom Unije. U tom smislu, ova nova Direktiva smatra se ispravnim aktom u smislu učinkovite upravne suradnje.

<sup>(1)</sup> Mišljenje od 10. veljače 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).

<sup>(2)</sup> Mišljenje od 16. srpnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu).

<sup>(3)</sup> SL L 336, 27.12.1977., str. 15.

- (7) Ova se Direktiva nadograđuje na postignuća Direktive 77/799/EEZ, ali osigurava jasnija i preciznija pravila koja uređuju upravnu suradnju između država članica gdje je to potrebno, kako bi se uspostavio, posebno vezano uz razmjenu informacija, širi opseg upravne suradnje između država članica. Jasnija pravila bi također trebala omogućiti da se obuhvate sve pravne i fizičke osobe u Uniji, uzimajući u obzir sve veći raspon pravnih dogovora, uključujući ne samo tradicionalne dogovore kao što su zaklade, fondacije i investicijski fondovi, već svaki novi instrument koji porezni obveznicu mogu osnovati u državama članicama.
- (8) Treba postojati izravniji kontakt između lokalnih ili nacionalnih ureda država članica koji su nadležni za upravnu suradnju, pri čemu bi komunikacija između središnjih ureda za vezu trebala biti pravilo. Pomanjkanje izravnih kontakata uzrokuje neučinkovitost i premalu iskorištenost postupaka upravne suradnje i odgode u komunikaciji. Stoga bi radi učinkovitosti i hitrije suradnje trebalo donijeti odredbu o izravnijim kontaktima između službi. Dodjeljivanje nadležnosti službama za vezu treba biti uređeno nacionalnim odredbama svake države članice.
- (9) Države članice trebaju razmjenjivati informacije vezano uz pojedine slučajeve kada to od njih zatraži druga država članica i trebaju provesti potrebne istrage kako bi prikupile te informacije. Standard „predvidive relevantnosti” ima namjeru osigurati razmjenu informacija u poreznim pitanjima u najširoj mogućoj mjeri te istodobno razjasniti kako države članice nemaju slobodu baviti se „traženjem naslijepo” ili tražiti informacije koje su malo vjerojatno značajne za porezna davanja predmetnog poreznog obveznika. Članak 20. ove Direktive sadrži postupovne zahtjeve, no te se odredbe mogu tumačiti malo šire, kako se ne bi spriječila učinkovita razmjena informacija.
- (10) Prepoznato je da je obvezna automatska razmjena informacija bez preduvjeta najučinkovitije sredstvo poboljšanja ispravne procjene poreza u prekograničnim situacijama i u suzbijanju prijevare. S tim ciljem treba primijeniti postupan pristup počevši s automatskom razmjenom dostupnih informacija u vezi s pet kategorija i s pregledom relevantnih odredaba nakon izvješća Komisije.
- (11) Također treba jačati i poticati spontanu razmjenu informacija između država članica.
- (12) Potrebno je odrediti rokove za dostavu informacija prema ovoj Direktivi, kako bi se osiguralo da je razmjena informacija pravovremena, a time i učinkovita.
- (13) Važno je da se službenicima porezne uprave jedne države članice dopusti prisutnost na državnom području druge države članice.
- (14) Budući da je porezna situacija jednog ili više poreznih obveznika s nastanom u nekoliko država članica od zajedničkog interesa ili komplementarnog interesa, trebalo bi omogućiti provođenje usporednih nadzora nad takvim osobama od strane jedne ili više država članica, uzajamnim dogovorom i na dobrovoljnoj osnovi.
- (15) S obzirom na pravne zahtjeve u određenim državama članicama da se poreznog obveznika obavijesti o odlukama i instrumentima vezano uz njegovu poreznu obvezu i s obzirom na poteškoće koje iz toga proizlaze za porezna tijela, uključujući slučajeve kad se porezni obveznik preselio u drugu državu članicu, poželjno je da se u takvim okolnostima porezna tijela mogu pozvati na suradnju nadležnih tijela države članice u koju se porezni obveznik preselio.
- (16) Povratne informacije o poslanim podacima potaknut će upravnu suradnju između država članica.
- (17) Suradnja između država članica i Komisije potrebna je za trajno proučavanje postupaka suradnje i dijeljenja iskustava i najboljih praksi u razmatranim područjima.
- (18) Važno je za učinkovitost upravne suradnje da informacije i dokumente prikupljene na temelju ove Direktive, podložno ograničenjima određenim u ovoj Direktivi, države članice koje su ih primile mogu koristiti i u druge svrhe. Također je važno da države članice mogu proslijediti te informacije trećoj zemlji, pod određenim uvjetima.
- (19) Jasno treba odrediti i ograničiti situacije kada država članica koja prima zahtjev može odbiti dostaviti informacije, uzimajući u obzir određene privatne interese koje treba zaštititi kao i javni interes.
- (20) Međutim, država članica ne smije odbiti proslijediti informacije jer nema nacionalnog interesa ili jer informacije zadržava banka, neka druga financijska ustanova, ovlaštenik ili osoba koja radi kao zastupnik ili fiducijar ili jer se odnose na vlasničke interese osobe.
- (21) Ova Direktiva sadrži minimalna pravila i stoga ne bi trebala utjecati na pravo država članica da ulaze u širu suradnju s drugim državama članicama u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom ili u sklopu bilateralnih ili multilateralnih sporazuma sklopljenih s drugim državama članicama.

- (22) Trebalo bi pojasniti da ako država članica osigura širu suradnju s trećom zemljom od suradnje predviđene ovom Direktivom, ona ne smije odbiti osigurati takvu širu suradnju drugoj državi članici koja želi sklopiti takvu širu uzajamnu suradnju.
- (23) Razmjena informacija obavlja se putem standardnih obrazaca, komunikacijskih oblika i kanala.
- (24) Potrebno je napraviti procjenu učinkovitosti upravne suradnje, posebno na temelju statistike.
- (25) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive treba donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji <sup>(1)</sup>.
- (26) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljem zakonodavstvu, države članice se potiču da sastave, u vlastitom interesu i u interesu Unije, tablice kojima se, u što je većoj mjeri moguće, prikazuje korelacija između ove Direktive i mjera za prijenos te da ih objave.
- (27) Sva razmjena informacija spomenuta u ovoj Direktivi podliježe odredbama provedbene Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka <sup>(2)</sup> i Uredbi (EZ) br. 45/2001 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka <sup>(3)</sup>. Međutim, prikladno je razmotriti ograničenja određenih prava i obveza utvrđenih Direktivom 95/46/EZ kako bi se zajamčili interesi navedeni u članku 13. stavku 1. točki (e) te Direktive. Takva su ograničenja potrebna i razmjerna s obzirom na mogući gubitak prihoda država članica i presudnu važnost informacija obuhvaćenih ovom Direktivom za učinkovitost borbe protiv prijevare.
- (28) Ova Direktiva poštuje temeljna prava i poštuje načela koja su priznata posebno Poveljom o temeljnim pravima Europske unije.
- (29) Budući da ciljeve ove Direktive, odnosno učinkovitu upravnu suradnju između država članica kako bi se premostili negativni učinci sve veće globalizacije unutarnjeg tržišta, ne mogu dostatno ostvariti države članice,

nego ih se, s obzirom na zahtijevanu jedinstvenost i učinkovitost, može na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere, u skladu s načelom supsidijarnosti određenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti određenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

## OPĆE ODREDBE

Članak 1.

### Predmet

1. Ova Direktiva utvrđuje pravila i postupke u skladu s kojima države članice međusobno surađuju s namjerom razmjene informacija koje mogu biti značajne za administraciju i izvršenje nacionalnih zakonodavstava država članica vezano uz poreze iz članka 2.

2. Ova Direktiva također utvrđuje odredbe za razmjenu informacija navedenih u stavku 1. elektroničkim putem, kao i pravila i postupke u skladu s kojima države članice i Komisija trebaju sudjelovati po pitanjima vezano uz koordinaciju i ocjenjivanje.

3. Ova Direktiva ne utječe na primjenu pravila o uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima u državama članicama. Ona također ne dovodi u pitanje ispunjavanje bilo kojih obveza država članica vezano uz širu upravnu suradnju koja proizlazi iz drugih pravnih akata, uključujući bilateralne ili multilateralne sporazume.

Članak 2.

### Područje primjene

1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve poreze bilo koje vrste koje ubire država članica, teritorijalna ili upravna jedinica države članice, uključujući lokalna tijela ili se ubiru u njihovo ime.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., ova se Direktiva ne primjenjuje na porez na dodanu vrijednost i carine ili na posebne poreze obuhvaćene zakonodavstvom Unije o upravnoj suradnji između država članica. Ova se Direktiva također ne primjenjuje na obvezne doprinose socijalnog osiguranja koji se plaćaju državama članicama ili jedinici države članice ili ustanovama za socijalno osiguranje utemeljenim u skladu s javnim pravom.

<sup>(1)</sup> SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

<sup>(2)</sup> SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

<sup>(3)</sup> SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

3. Ni u kojem slučaju porezi navedeni u stavku 1. neće uključivati:

- (a) pristojbe, koje se izdaju za potvrde i druge dokumente, a izdaju ih javna tijela; ni
- (b) davanja ugovorne prirode, kao što su plaćanja za komunalne usluge.

4. Ova se Direktiva primjenjuje na poreze navedene u stavku 1. koji se naplaćuju unutar državnog područja na kojem se primjenjuju Ugovori na temelju članka 52. Ugovora o Europskoj uniji.

### Članak 3.

#### Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „nadležno tijelo” države članice znači tijelo koje je kao takvo određeno od strane države članice. Kada djeluje u skladu s ovom Direktivom, središnji ured za vezu, služba za vezu ili nadležni službenik, također se smatraju nadležnim tijelima prema ovlaštenju u skladu s člankom 4.;
2. „središnji ured za vezu” znači ured koji je kao takav određen i čija su glavna odgovornost kontakti s drugim državama članicama u području upravne suradnje;
3. „služba za vezu” znači svaki ured osim središnjeg ureda za vezu koji je kao takav određen da izravno razmjenjuje informacije u skladu s ovom Direktivom;
4. „nadležni službenik” znači svaki službenik koji je ovlašten da izravno razmjenjuje informacije u skladu s ovom Direktivom;
5. „tijelo koje podnosi zahtjev” znači središnji ured za vezu, služba za vezu ili bilo koji nadležni službenik države članice koji podnosi zahtjev za pomoć u ime nadležnog tijela;
6. „tijelo koje prima zahtjev” znači središnji ured za vezu, služba za vezu ili bilo koji nadležni službenik države članice koji prima zahtjev za pomoć u ime nadležnog tijela;
7. „upravna istraga” znači sve nadzore, provjere i druge aktivnosti koje su poduzele države članice kako bi osigurale ispravnu primjenu poreznog zakonodavstva;
8. „razmjena informacija na zahtjev” znači razmjena informacija na temelju zahtjeva države članice koja podnosi zahtjev državi članici koja prima zahtjev u posebnom slučaju;
9. „automatska razmjena” znači sistematsko priopćavanje prethodno definiranih informacija drugoj državi članici, bez prethodnog zahtjeva, u prethodno utvrđenim pravilnim intervalima. U smislu članka 8., raspoložive informacije odnose se na informacije iz poreznih podataka države članice koja priopćuje informacije, i dostupne su u skladu s postupcima za prikupljanje i obradu podataka u toj državi članici;
10. „spontana razmjena” znači nesustavno priopćavanje informacija drugoj državi članici, u bilo kojem trenutku i bez prethodnog zahtjeva;
11. „osoba” znači:
  - (a) fizička osoba;
  - (b) pravna osoba;
  - (c) kad važeće zakonodavstvo tako predviđa, udruženje osoba, kojem je priznata sposobnost da obavlja pravne poslove iako nema status pravne osobe; ili
  - (d) svaki drugi pravni dogovor bilo kakve prirode i bilo kojeg oblika, neovisno o tome ima li pravnu osobnost, koji posjeduje imovinu ili njom upravlja, koja, uključujući dohodak koji iz nje proizlazi, podliježe nekom od poreza obuhvaćenih ovom Direktivom;
12. „elektroničkim putem” znači koristeći elektroničku opremu za obradu, uključujući digitalnu kompresiju i pohranu podataka i koristeći žice, radijski prijenos, optičke tehnologije ili druge elektromagnetske naprave;
13. „mreža CCN” znači zajednička platforma temeljena na zajedničkoj komunikacijskoj mreži, (CCN), koju je razvila Unija za sve prijenose elektroničkim putem između nadležnih tijela u području carine i oporezivanja.

### Članak 4.

#### Organizacija

1. Svaka država članica obavješćuje Komisiju u roku mjesec dana od 11. ožujka 2011. o svom nadležnom tijelu u svrhu ove Direktive i bez odgode obavješćuje Komisiju o svim promjenama istog.

Komisija daje informacije na raspolaganje drugim državama članicama i objavljuje popis nadležnih tijela država članica u *Službenom listu Europske unije*.

2. Nadležno tijelo određuje jedan središnji ured za vezu. Nadležno tijelo mora o tome obavijestiti Komisiju i druge države članice.

Središnji ured za vezu može se također odrediti odgovornim za kontakte s Komisijom. Nadležno tijelo mora o tome obavijestiti Komisiju.

3. Nadležno tijelo svake države članice može odrediti službe za vezu s nadležnošću dodijeljenom u skladu s njezinim nacionalnim zakonodavstvom ili politikom. Središnji ured za vezu odgovoran je za ažuriranje popisa službi za vezu i davanje istog na raspolaganje središnjim uredima za vezu drugih odnosnih država članica.

4. Nadležno tijelo svake države članice može odrediti nadležne službenike. Središnji ured za vezu odgovoran je za ažuriranje popisa nadležnih službenika i davanje istog na raspolaganje središnjim uredima za vezu drugih odnosnih država članica i Komisiji.

5. Službenici uključeni u upravnu suradnju u skladu s ovom Direktivom u svakom se slučaju smatraju nadležnim službenicima u tu svrhu u skladu s dogovorima koja su zaključila nadležna tijela.

6. Kad služba za vezu ili nadležni službenik pošalje ili primi zahtjev za suradnju ili odgovor na zahtjev za suradnju, on obavješćuje središnji ured za vezu svoje države članice u skladu s postupcima koje određuje ta država članica.

7. Kad služba za vezu ili nadležni službenik prime zahtjev za suradnju kojim se zahtijeva djelovanje izvan njihove nadležnosti koja im je dodijeljena u skladu s nacionalnim zakonodavstvom ili politikom njegove države članice, oni bez odgode prosljeđuju zahtjev središnjem uredu za vezu svoje države članice i o tome obavješćuju tijelo koje podnosi zahtjev. U tom slučaju rok određen u članku 7. počinje dan nakon što je zahtjev za suradnju prosljeđen središnjem uredu za vezu.

## POGLAVLJE II.

### RAZMJENA INFORMACIJA

#### ODJELJAK I.

##### *Razmjena informacija na zahtjev*

###### *Članak 5.*

##### **Postupak razmjene informacija na zahtjev**

1. Na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev, tijelo koje prima zahtjev dostavlja sve informacije navedene u članku 1. stavku 1.

koje posjeduje ili koje je prikupilo kao rezultat istražnih radnji, tijelu koje podnosi zahtjev.

###### *Članak 6.*

##### **Istražne radnje**

1. Tijelo koje prima zahtjev organizira provođenje svih istražnih radnji potrebnih za prikupljanje informacija navedenih u članku 5.

2. Zahtjev spomenut u članku 5. može sadržavati argumentiran zahtjev za posebnu istražnu radnju. Ako tijelo koje prima zahtjev smatra da nije potrebna istražna radnja, ono hitno obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o razlozima takve odluke.

3. Kako bi se prikupile tražene informacije ili provela zahtijevana istražna radnja, tijelo koje prima zahtjev primjenjuje iste postupke koje bi primijenilo da postupa na vlastitu inicijativu ili na zahtjev drugog tijela u vlastitoj državi članici.

4. Kad ga to posebno zatraži tijelo koje podnosi zahtjev, tijelo koje prima zahtjev dostavlja izvorne dokumente uz uvjet da to nije protivno važećim odredbama u državi članici tijela koje prima zahtjev.

###### *Članak 7.*

##### **Rokovi**

1. Tijelo koje prima zahtjev osigurava informacije navedene u članku 5. što je prije moguće, a najkasnije šest mjeseci od datuma primitka zahtjeva.

Međutim, kada tijelo koje prima zahtjev već posjeduje te informacije, informacije se prosljeđuju u roku dva mjeseca od tog datuma.

2. U određenim posebnim slučajevima, između tijela koje prima i koje podnosi zahtjev, mogu se dogovoriti drukčiji rokovi od onih predviđenih u stavku 1.

3. Tijelo koje prima zahtjev odmah potvrđuje, a najkasnije sedam radnih dana od primitka, po mogućnosti elektroničkim putem, primitak zahtjeva tijelu koje podnosi zahtjev.

4. U roku mjesec dana od primitka zahtjeva, tijelo koje prima zahtjev obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o bilo kakvim nedostacima u zahtjevu i o potrebi za dodatnim informacijama opće prirode. U tom slučaju rokovi predviđeni stavkom 1. počinju dan nakon što je tijelo koje prima zahtjev primilo potrebne dodatne informacije.



5. Kada tijelo koje prima zahtjev nije u mogućnosti odgovoriti na zahtjev u odgovarajućem roku, ono odmah obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev a u svakom slučaju u roku tri mjeseca od primitka zahtjeva, o razlozima nemogućnosti da ispuni zahtjev i datumu do kojeg smatra da bi moglo odgovoriti.

6. Kada tijelo koje prima zahtjev nije u posjedu traženih informacija i ne može odgovoriti na zahtjev za informacije ili to odbija učiniti na temeljima predviđenim u članku 17., ono o razlozima odmah obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev ili najkasnije u roku mjesec dana od primitka zahtjeva.

## ODJELJAK II.

### Obvezna automatska razmjena informacija

#### Članak 8.

#### Područje primjene i uvjeti obvezne automatske razmjene informacija

1. Nadležno tijelo svake države članice, automatskom razmjenom, dostavlja nadležnom tijelu svake druge države članice, informacije vezano uz porezna razdoblja od 1. siječnja 2014. koje su raspoložive vezano uz rezidente u toj drugoj državi članici, o sljedećim posebnim kategorijama dohotka i kapitala kako se one tumače u nacionalnom zakonodavstvu države članice koja priopćava te informacije:

- (a) dohodak od nesamostalnog rada;
- (b) naknade direktora;
- (c) proizvodi životnog osiguranja koji nisu obuhvaćeni drugim pravnim instrumentima o razmjeni informacija i drugim sličnim mjerama Unije;
- (d) mirovine;
- (e) vlasništvo nad nekretninama i dohodak od imovine i imovinskih prava.

2. Prije 1. siječnja 2014. države članice obavješćuju Komisiju o kategorijama navedenim u stavku 1. za koje imaju raspoložive informacije. One obavješćuju Komisiju o svim naknadnim izmjenama istih.

3. Nadležno tijelo države članice može ukazati nadležnom tijelu bilo koje druge države članice da ne želi primati informacije o kategorijama dohotka i kapitala navedene u stavku 1., ili

da ne želi primati informacije o dohotku ili kapitalu koji ne prelazi određen graničan iznos. Ona o tom također obavješćuje Komisiju. Smatrat će se da država članica ne želi primati informacije u skladu sa stavkom 1., ako ne obavijesti Komisiju o bilo kojoj pojedinoj kategoriji za koju ima raspoložive informacije.

4. Prije 1. srpnja 2016., države članice za svaku godinu dostavljaju Komisiji statistiku o opsegu automatskih razmjena i u mjeri u kojoj je to moguće, podatke o administrativnim i drugim relevantnim troškovima i koristima vezano uz obavljene razmjene i bilo kakve moguće promjene za obje porezne uprave i treće strane.

5. Prije 1. srpnja 2017., Komisija podnosi izvješće koje prikazuje pregled i ocjenu statistika i podataka koje je primila, o pitanjima upravnih i drugih troškova i koristima automatske razmjene informacija, kao i uz to vezane praktične aspekte. Prema potrebi Komisija prilaže prijedlog Vijeću vezano uz kategorije primitaka i kapitala i/ili uvjete utvrđene stavkom 1., uključujući uvjet da informacije koje se odnose na rezidente u drugim državama članicama moraju biti dostupne.

Prilikom razmatranja prijedloga koji je donijela Komisija, Vijeće procjenjuje daljnje jačanje učinkovitosti i funkcioniranja automatske razmjene informacija i podizanja standarda te razmjene, s ciljem osiguravanja da:

- (a) nadležno tijelo svake države članice, automatskom razmjenom, priopćava nadležnom tijelu bilo koje druge države članice informacije vezano uz porezna razdoblja od 1. siječnja 2017. o rezidentima u toj drugoj državi članici, za najmanje tri posebne kategorije primitaka i kapitala navedenih u stavku 1., u skladu s njihovim tumačenjem u nacionalnom zakonodavstvu države članice koja dostavlja informacije; i
- (b) popis kategorija u stavku 1. bude proširen kako bi uključivao dividende, kapitalne dobitke i licencijske naknade.

6. Informacije se dostavljaju najmanje jedanput godišnje, unutar šest mjeseci od kraja porezne godine države članice tijekom koje su informacije postale dostupne.

7. Komisija donosi praktična rješenja za automatsku razmjenu informacija, u skladu s postupkom navedenim u članku 26. stavku 2., prije datuma navedenih u članku 29. stavku 1.

8. Kad se države članice dogovore oko automatske razmjene informacija za dodatne kategorije primitaka i kapitala u bilateralnim ili multilateralnim sporazumima koje zaključuju s drugim državama članicama, one o tim sporazumima obavješćuju Komisiju, što te sporazume čini dostupnim svim drugim državama članicama.

### ODJELJAK III.

#### **Spontana razmjena informacija**

##### Članak 9.

#### **Područje primjene i uvjeti spontane razmjene informacija**

1. Nadležno tijelo svake države članice dostavlja informacije navedene u članku 1. stavku 1. nadležnom tijelu svake predmetne države članice, u nekoj od sljedećih situacija:

- (a) nadležno tijelo jedne države članice ima razloge za pretpostaviti da postoji mogućnost gubitka poreza u drugoj državi članici;
- (b) osoba koja podliježe porezu dobije pravo na smanjenje ili oslobođenje od poreza u jednoj državi članici što dovodi do povećanja poreza ili porezne obveze u drugoj državi članici;
- (c) poslovne transakcije između poreznog obveznika u jednoj državi članici i poreznog obveznika u drugoj državi članici provode se kroz jednu ili više zemalja tako da rezultiraju uštedom poreza u jednoj ili drugoj državi članici ili u obje;
- (d) nadležno tijelo države članice ima razloge za pretpostavku da ušteda poreza može proizaći iz umjetnih prijenosa dobiti unutar povezanih poduzeća;
- (e) informacije prosljeđene jednoj državi članici od strane nadležnog tijela druge države članice omogućile su dobivanje informacija koje mogu biti relevantne u utvrđivanju porezne obveze u potonjoj državi članici.

2. Nadležna tijela svake države članice mogu spontanom razmjenom dostaviti nadležnim tijelima druge države članice sve informacije koje znaju i koje bi mogle biti korisne nadležnim tijelima drugih država članica.

##### Članak 10.

#### **Rokovi**

1. Nadležno tijelo koje dobije informacije navedene u članku 9. stavku 1. proslijeđuje te informacije nadležnom tijelu bilo koje

druge predmetne države članice što je prije moguće, a najkasnije mjesec dana nakon primitka.

2. Nadležno tijelo koje je primilo informacije u skladu s člankom 9. odmah potvrđuje, ako je moguće elektroničkim putem, primitak informacija nadležnom tijelu koje ih je poslalo, a najkasnije unutar sedam radnih dana.

### POGLAVLJE III.

#### **DRUGI OBLICI UPRAVNE SURADNJE**

### ODJELJAK I.

#### **Prisutnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u istražnim radnjama**

##### Članak 11.

#### **Područje primjene i uvjeti**

1. Prema sporazumu koji sklope tijelo koje dostavlja zahtjev i tijelo koje prima zahtjev te u skladu s dogovorima koje je sklopilo potonje, službenici koje je ovlastilo tijelo koje podnosi zahtjev, s ciljem razmjene informacija kako se navodi u članku 1. stavku 1., mogu:

- (a) biti prisutni u službenim prostorijama gdje upravna tijela države članice koja prima zahtjev obavljaju svoje dužnosti;
- (b) biti prisutni tijekom istražnih radnji provedenih na državnom području države članice koja prima zahtjev.

Ako su zatražene informacije sadržane u dokumentaciji kojoj službenici tijela koje prima zahtjev imaju pristup, službenicima tijela koje podnosi zahtjev osiguravaju se preslike te dokumentacije.

2. U mjeri u kojoj to dopušta zakonodavstvo države članice koja prima zahtjev, sporazum naveden u stavku 1. osigurava da kad su službenici tijela koje podnosi zahtjev prisutni tijekom istražnih radnji, oni mogu intervjuirati pojedince i pregledati evidencije.

Svako odbijanje osobe pod istragom da poštuje inspeksijske mjere službenika tijela koje podnosi zahtjev, tijelo koje prima zahtjev treba smatrati kao odbijanje počinjeno protiv vlastitih službenika.

3. Službenici koje ovlasti država članica koja podnosi zahtjev prisutni u drugoj državi članici u skladu sa stavkom 1. moraju u svako doba imati pisano ovlaštenje koje mogu pokazati, u kojem se navodi njihov identitet i službenički položaj.

#### ODJELJAK II.

##### **Usporedni nadzori**

###### Članak 12.

##### **Usporedni nadzori**

1. Kad se dvije ili više država članica dogovore provesti usporedne nadzore, na svojim vlastitim državnim područjima, jedne ili više osoba koja ili koje su im od zajedničkog interesa ili im se interesi nadovezuju, s namjerom razmjene tako dobivenih informacija, primjenjuju se stavci 2., 3. i 4.

2. Nadležno tijelo svake države članice neovisno identificira osobe za koje namjerava predložiti usporedni nadzor. Ono obavješćuje nadležno tijelo druge predmetne države članice o svim slučajevima za koje predlaže usporedni nadzor, navodeći razloge svog izbora.

Ono određuje razdoblje tijekom kojeg se ti nadzori trebaju provesti.

3. Nadležno tijelo svake predmetne države članice odlučuje o tome želi li sudjelovati u simultanim nadzorima. Ono potvrđuje svoj pristanak ili priopćuje obrazloženje svog odbijanja tijelu koje je predložilo usporedni nadzor.

4. Nadležno tijelo svake predmetne države članice imenuje predstavnika odgovornog za nadgledanje i koordinaciju provođenja nadzora.

#### ODJELJAK III.

##### **Prosljeđivanje upravne obavijesti**

###### Članak 13.

##### **Zahtjev za prosljeđivanje upravne obavijesti**

1. Na zahtjev nadležnog tijela države članice, nadležno tijelo druge države članice, u skladu s pravilima koja uređuju dostavu sličnih instrumenata u državi članici koja prima zahtjev, obavješćuje adresata o svim instrumentima i odlukama proizašlih iz upravnih tijela države članice koja podnosi zahtjev i koje se tiču primjene zakonodavstva o porezima obuhvaćenih ovom Direktivom na njezinom državnom području.

2. U zahtjevima za prosljeđivanje obavijesti se navodi predmet instrumenta ili odluke o kojoj se mora obavijestiti te ime i adresa adresata, zajedno sa svim drugim informacijama koje mogu olakšati identifikaciju adresata.

3. Tijelo koje prima zahtjev obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o svom odgovoru i naročito o datumu dostave instrumenta ili odluke adresatu.

4. Tijelo koje podnosi zahtjev podnosi zahtjev za prosljeđivanje obavijesti u skladu s ovim člankom samo kad nije u mogućnosti dostaviti u skladu s pravilima koja uređuju dostavu predmetnih instrumenata u državi članici koja podnosi zahtjev, ili kad bi takva dostava uzrokovala nerazmjernu poteškoću. Nadležno tijelo države članice može dostaviti svaki dokument preporučenom poštom ili izravno elektronički osobi na državnom području druge države članice.

#### ODJELJAK IV.

##### **Povratna informacija**

###### Članak 14.

##### **Uvjeti**

1. Kad nadležno tijelo osigurava informacije u skladu s člancima 5. ili 9., ono može zatražiti nadležno tijelo koje prima informacije da o tome pošalje povratnu informaciju. Ako se traži povratna informacija, nadležno tijelo koje je primilo informacije, ne dovodeći u pitanje pravila o puznoj tajni i zaštiti podataka primjenjiva u svojoj državi članici, šalje povratnu informaciju nadležnom tijelu koje je osiguralo informacije što je prije moguće, a najkasnije tri mjeseca nakon što je poznat ishod uporabe zatraženih informacija. Komisija određuje praktične dogovore u skladu s postupkom navedenim u članku 26. stavku 2.

2. Nadležna tijela država članica šalju povratnu informaciju o automatskoj razmjeni informacija drugim predmetnim državama članicama jedanput godišnje, u skladu s praktičnim dogovorima koje su sklopili bilateralno.

#### ODJELJAK V.

##### **Razmjena najbolje prakse i iskustva**

###### Članak 15.

##### **Područje primjene i uvjeti**

1. Države članice zajedno s Komisijom ispituju i ocjenjuju upravnu suradnju na temelju ove Direktive i razmjenjuju svoje iskustvo s ciljem poboljšanja suradnje i prema potrebi sastavljaju pravila u predmetnim područjima.

2. Države članice mogu zajedno s Komisijom sastaviti smjernice za bilo koji aspekt za koji smatraju potrebnim o razmjeni najbolje prakse i razmjeni iskustva.



## POGLAVLJE IV.

## UVJETI KOJI UREĐUJU UPRAVNU SURADNJU

## Članak 16.

## Otkrivanje informacija i dokumenata

1. Informacije koje se u skladu s ovom Direktivom priopćuju između država članica u bilo kojem obliku, obuhvaćene su obvezom službene tajne i uživaju zaštitu proširenu na slične informacije prema zakonodavstvu države članice koja ih je primila. Te se informacije mogu koristiti za upravljanje i provedbu nacionalnih zakonodavstava država članica o porezima kako se navodi u članku 2.

Te se informacije također mogu koristiti za utvrđivanje i prisilnu naplatu drugih poreza i carina obuhvaćenih člankom 2. Direktive Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći za naplatu tražbina vezno uz poreze i carine i druge mjere<sup>(1)</sup> ili za ocjenu i provedbu doprinosa za obvezno zdravstveno osiguranje.

Osim toga mogu se koristiti vezano uz sudske i upravne postupke koji mogu uključivati kazne, pokrenute kao posljedica kršenja poreznog prava, ne dovodeći u pitanje opća pravila i odredbe koji uređuju prava optuženika i svjedoka u takvim postupcima.

2. Uz dopuštenje nadležnog tijela države članice koje priopćava informacije u skladu s ovom Direktivom i samo ako je to dopušteno prema zakonodavstvu države članice nadležnog tijela koje prima informacije, informacije i dokumenti primljeni u skladu s ovom Direktivom mogu se koristiti u druge svrhe osim onih navedenih u stavku 1. Takvo se dopuštenje dodjeljuje ako se informacije mogu uporabiti u slične svrhe u državi članici nadležnog tijela koje ih je priopćilo.

3. Kad nadležno tijelo države članice smatra da informacije koje je dobilo od nadležnog tijela druge države članice, mogu biti korisne u svrhe navedene u stavku 1. nadležnom tijelu treće zemlje članice, ono može prenijeti te informacije tom nadležnom tijelu uz uvjet da je prijenos u skladu s pravilima i postupcima utvrđenim u ovoj Direktivi. Ono obavješćuje nadležno tijelo države članice iz koje informacije potječu o svojoj namjeri da podijeli te informacije s trećom zemljom članicom. Država članica podrijetla informacija može se usprotiviti tom dijeljenju informacija u roku 10 radnih dana od primitka obavijesti od države članice koja želi podijeliti informacije.

4. Dozvolu za uporabu informacija u skladu sa stavkom 2. koje su proslijeđene u skladu sa stavkom 3., može dodijeliti samo nadležno tijelo države članice iz koje potječu informacije.

5. Informacije, izvješća, izjave i svi drugi dokumenti ili njihove ovjerene preslike ili izvadcji, koje je pribavilo tijelo koje prima zahtjev i koji su dostavljeni tijelu koje podnosi zahtjev u skladu s ovom Direktivom nadležna tijela države članice koja podnosi zahtjev mogu koristiti kao dokazni materijal na istoj osnovi kao i slične informacije, izvješća, izjave i bilo koje druge dokumente koje je osiguralo neko tijelo te države članice.

## Članak 17.

## Ograničenja

1. Tijelo koje podnosi zahtjev u jednoj državi članici osigurava tijelu koje prima zahtjev u drugoj državi članici informacije navedene u članku 5. uz uvjet da je tijelo koje podnosi zahtjev iscrpilo uobičajene izvore informacija koje je moglo iskoristiti u okolnostima za dobivanje traženih informacija, ne riskirajući pritom ugrožavanje postignuća svojih ciljeva.

2. Ova Direktiva ne nameće nikakvu obvezu državi članici koja prima zahtjev da provodi istražne radnje ili da dostavlja informacije ako je protivno njezinom zakonodavstvu da se provode takve istrage ili prikupljaju zatražene informacije za njezine vlastite potrebe.

3. Nadležno tijelo države članice koja prima zahtjev može odbiti osigurati informacije, ako država članica koja dostavlja zahtjev, nije u mogućnosti, iz pravnih razloga, osigurati slične informacije.

4. Osiguravanje informacija može se odbiti ako bi to dovelo do otkrivanja trgovinske, industrijske ili poslovne tajne ili trgovinskog postupka ili ako je otkrivanje tih informacija protivno javnoj politici.

5. Tijelo koje prima zahtjev obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o razlozima za odbijanje zahtjeva za dostavu informacija.

## Članak 18.

## Obveze

1. Ako informacije zatraži država članica u skladu s ovom Direktivom, država članica koja prima zahtjev koristi svoje mjere za prikupljanje informacija kako bi dobila tražene informacije, iako ta država članica možda ni ne treba te informacije u svoje vlastite porezne svrhe. Ta obveza ne dovodi u pitanje stavke 2., 3. i 4. članka 17., pri čemu se pozivanje na njih ni u kojem slučaju ne smije tumačiti kao dopuštenje državi članici koja prima zahtjev da odbije pribaviti informacije isključivo zato što te informacije nisu od nacionalnog interesa.

<sup>(1)</sup> SL L 84, 31.3.2010., str. 1.

2. Ni u kojem se slučaju članak 17. stavci 2. i 4. ne smiju tumačiti kao da je u skladu s njima dozvoljeno da tijelo države članice koje prima zahtjev odbije dostaviti informacije samo zato što te informacije posjeduje banka, druga financijska institucija, ovlaštenik ili osoba koja djeluje kao zastupnik ili fiducijar ili zato jer se odnose na vlasničke interese osobe.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2., država članica može odbiti prenositi zatražene informacije ako se te informacije odnose na porezna razdoblja prije 1. siječnja 2011. i ako se prijenos tih informacija može odbiti na temelju članka 8. stavka 1. Direktive 77/799/EEZ ako je zatražen prije 11. ožujka 2011.

#### Članak 19.

##### Proširenje šire suradnje koja je ponuđena trećoj zemlji

Kada država članica ponudi širu suradnju od one koja je predviđena ovom Direktivom trećoj zemlji, ta država članica ne mora odbiti ponuditi takvu širu suradnju bilo kojoj državi članici koja želi učiti u takvu uzajamnu širu suradnju s tom državom članicom.

#### Članak 20.

##### Standardni obrasci i u elektroničkom obliku

1. Zahtjevi za informacije i za upravne istrage u skladu s člankom 5. i odgovori na njih, potvrde o primitku, zahtjevi za dodatne temeljne informacije, nemogućnost ili odbijanje u skladu s člankom 7., što je više moguće, šalju se koristeći standardni obrazac koji je donijela Komisija u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.

Standardnim obrascima mogu se priložiti izvješća, izjave i bilo koji drugi dokumenti ili vjerne ovlaštene preslike ili njihovi izvaci.

2. Standardan obrazac naveden u stavku 1. uključuje najmanje sljedeće informacije koje treba osigurati tijelo koje podnosi zahtjev:

(a) identitet osobe koja se ispituje ili je pod istragom;

(b) porezna svrha za koju se traže informacije.

Tijelo koje podnosi zahtjev može, ako mu je to poznato i ako je u skladu s međunarodnim dogođanjima, osigurati ime i adresu svake osobe za koju se vjeruje da posjeduje tražene informacije kao i svaki element koji tijelu koje prima zahtjev može olakšati prikupljanje informacija.

3. Spontane informacije i potvrda o njihovom primitku u skladu s člankom 9. odnosno 10., zahtjevi za prosljeđivanje upravne obavijesti u skladu s člankom 13. i povratne informacije u skladu s člankom 14. šalju se koristeći standardan obrazac koji je donijela Komisija u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.

4. Automatska razmjena informacija u skladu s člankom 8. šalje se koristeći standardan obrazac u elektroničkom obliku s ciljem olakšavanja takve automatske razmjene i temeljeno na postojećim obrascima u elektroničkom obliku u skladu s člankom 9. Direktive Vijeća 2003/48/EZ od 3. lipnja 2003. o oporezivanju dohotka od kamate na štednju<sup>(1)</sup> koji se trebaju koristiti za sve vrste automatske razmjene informacija, koji je donijela Komisija u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.

#### Članak 21.

##### Praktični postupci

1. Informacije priopćene na temelju ove Direktive se, koliko je to moguće, dostavljaju elektroničkim putem koristeći mrežu CCN.

Prema potrebi, Komisija donosi praktične postupke potrebne za provedbu prvog podstavka u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.

2. Komisija je odgovorna za sav razvoj mreže CCN koji je potreban kako bi se omogućila razmjena informacija između država članica.

Države članice su odgovorne za sav razvoj svojih sustava potreban kako bi se omogućilo da te informacije budu razmijenjene koristeći mrežu CCN.

Države članice se odriču svih zahtjeva za povrat troškova nastalih prilikom primjene ove Direktive osim, gdje je to prikladno, u slučaju naknada plaćenih stručnjacima.

3. Osobe koje imaju odgovarajuće ovlasti Ureda Komisije za sigurnosnu akreditaciju mogu imati pristup tim informacijama samo ako je to potrebno za zaštitu, održavanje i razvoj mreže CCN.

4. Zahtjevi za suradnju, uključujući zahtjeve za prosljeđivanje upravne obavijesti i priloženi dokumenti mogu biti sastavljeni na svim jezicima koji su dogovoreni između tijela koje prima i tijela koje podnosi zahtjev.

Tim zahtjevima se prilaže prijevod na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države članice tijela koje podnosi zahtjev samo u posebnim slučajevima kada tijelo koje prima zahtjev navede razlog zahtijevanja prijevera.

<sup>(1)</sup> SL L 157, 26.6.2003., str. 38.

**Članak 22.****Posebne obveze**

1. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere za:
  - (a) osiguravanje učinkovite unutarnje koordinacije u okviru organizacije kako se navodi u članku 4.;
  - (b) uspostavu izravne suradnje s tijelima drugih država članica kako se navodi u članku 4.;
  - (c) osiguravanje nesmetanog djelovanja postupaka upravne suradnje kako je predviđeno ovom Direktivom.
2. Komisija dostavlja svakoj državi članici sve općenite informacije vezano uz provedbu i primjenu ove Direktive koje zaprimi i koje može osigurati.

## POGLAVLJE V.

**ODNOSI S KOMISIJOM****Članak 23.****Ocjena**

1. Države članice i Komisija ispituju i ocjenjuju funkcioniranje upravne suradnje predviđene ovom Direktivom.
2. Države članice dostavljaju Komisiji sve relevantne informacije potrebne za ocjenu učinkovitosti upravne suradnje u skladu s ovom Direktivom u suzbijanju porezne utaje i izbjegavanju poreza.
3. Države članice dostavljaju Komisiji godišnju ocjenu učinkovitosti automatske razmjene informacija iz članka 8. kao i postignute praktične rezultate. Komisija odlučuje o obliku i uvjetima priopćavanja te godišnje ocjene u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2.
4. Komisija u skladu s postupkom iz članka 26. stavka 2. određuje popis statističkih podataka koje osigurava državama članicama u svrhu ocjene ove Direktive.
5. Informacije priopćene Komisiji prema stavcima 2., 3. i 4. Komisija smatra povjerljivim u skladu s odredbama primjenjivim na tijela vlasti u Uniji.
6. Informacije koje je Komisiji priopćila država članica u skladu sa stavcima 2., 3. i 4. kao i svako izvješće ili dokument koji je sastavila Komisija koristeći takve informacije može se

proslijediti drugim državama članicama. Takve prenesene informacije obuhvaćene su obvezom službene tajne i uživaju zaštitu namijenjenu sličnim informacijama u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice koja ih je primila.

Izvješća i dokumenti koje sastavlja Komisija, koji se navode u ovom stavku, mogu se koristiti samo u analitičke svrhe, ali se ne objavljuju niti se daju na raspolaganje nijednoj drugoj osobi ni tijelu bez izražene dozvole Komisije.

## POGLAVLJE VI.

**ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA****Članak 24.****Razmjena informacija s trećim zemljama**

1. Kad nadležno tijelo države članice primi od treće zemlje informacije za koje se predviđa da su relevantne za administraciju i provedbu nacionalnog zakonodavstva te države članice koje se odnosi na poreze, kako se navodi u članku 2., to tijelo može, ako je to omogućeno u skladu sa sporazumom s tom trećom zemljom osigurati informacije nadležnim tijelima država članica za koja te informacije mogu biti korisne i svim tijelima koja podnose zahtjev.
2. Nadležna tijela mogu dostaviti, u skladu sa svojim nacionalnim odredbama o dostavljanju osobnih podataka trećim zemljama, informacije dobivene u skladu s ovom Direktivom trećoj zemlji, uz uvjet da su zadovoljeni svi sljedeći uvjeti:
  - (a) nadležno tijelo države članice iz koje potječu informacije pristale su na dostavu;
  - (b) predmetna treća zemlja obvezala se da će osigurati traženu suradnju kako bi prikupila dokaze o nepravilnosti ili nezakonitosti transakcija za koje se smatra da su protivne poreznom zakonodavstvu ili predstavljaju zlouporabu istog.

## POGLAVLJE VII.

**OPĆE I KONAČNE ODREDBE****Članak 25.****Zaštita podataka**

Sva razmjena informacija u skladu s ovom Direktivom podliježe odredbama za provedbu Direktive 95/46/EZ. Međutim, države članice u svrhu ispravne primjene ove Direktive ograničavaju opseg obveza i prava predviđenih člankom 10., člankom 11. stavkom 1., člankom 12. i 21. Direktive 95/46/EZ u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se očuvali interesi navedeni u članku 13. stavku 1. točki (e) te Direktive.

**Članak 26.****Odbor**

1. Komisiji pomaže odbor koji se navodi kao „Odbor za upravnu suradnju u oporezivanju”.
2. Gdje se upućuje na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ.

Rok utvrđen u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ iznosi tri mjeseca.

**Članak 27.****Izveščivanje**

Svaki pet godina nakon 1. siječnja 2013., Komisija podnosi izvješće o primjeni ove Direktive Europskom parlamentu i Vijeću.

**Članak 28.****Stavljanje izvan snage Direktive 77/799/EEZ**

Direktiva 77/799/EEZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 2013.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.

**Članak 29.****Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom s učinkom od 1. siječnja 2013.

Međutim, one donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 8. ove Direktive s učinkom od 1. siječnja 2015.

One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo upućivanje. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

**Članak 30.****Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

**Članak 31.****Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. veljače 2011.

Za Vijeće

Predsjednik

MATOLCSY Gy.